

„Ir per bendravimą gims Meilė“

Vienintelis būdas pažinti Jėzų – bendrauti su Juo! Jo asmenyje visada susitiksi Tėvą, Draugą, Bendradarbį visose tauriose savo kasdienio gyvenimo veiklos srityse... Ir per bendravimą gims Meilė. (Vaga, 662)

balandžio 17 d.

Asketizmas? Mistika? Nesvarbu, ar asketizmas, ar mistika. Tai Dievo malonė. Jei stengiesi medituoti, Viešpats neatsisakys tau pagelbėti.

Tikėjimas ir tikėjimo darbai: darbai, nes Viešpats, – kaip pastebėjai nuo pat pradžių ir kaip jau esu pabrėžęs, – darosi vis reiklesnis. Tai jau kontempliacija ir vienybė: toks turi būti daugelio krikščionių gyvenimas, nors kiekvienam reikia eiti savo dvasiniu keliu per kunkuliuojantį pasaulį, o tų kelių yra begalė.

Malda ir toks elgesys, kuris neatitraukia mūsų nuo kasdienių darbų ir veda į Viešpatį kilnių žemiškų rūpesčių sukūryje. Visą savo veiklą aukodamas Viešpačiui, žmogus, Jo kūrinys, pasaulį sudievina. Aš esu ne kartą minėjęs mitinį karalių Midą, kuris paversdavo auksu viską, prie ko tik prisiliesdavo. Nors ir dažnai klystantys, mes taip pat galime paversti antgamtinių nuopelnų auksu viską, ką tik paliečiame.

Taip daro mūsų Dievas. Kai grįžta sūnus palaidūnas, iššvaistęs turtą, o

baisiausia – užmiršęs tėvą, tasai sako:
Kuo greičiau atneškite geriausią
drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam
ant piršto žiedą, apaukite kojas!
Atveskite nupenėtą veršį ir
papjaukite! Puotaukime,
linksminkimės! Mūsų Tėvas – Dievas,
kai sugrižtame pas Jį atgailaudami,
turtais paverčia mūsų skurdą, mūsų
menkumą – jėga. Ką Jis ketina mums
duoti, jei nuo Jo nepasitraukiame, jei
kasdien Jį aplankome, jei kalbame
švelniais žodžiais, kuriuos
patvirtiname darbais, jei visko
prašome, pasitikėdami Jo visagalybe
ir gailėstingumu? (Dievo bičiuliai,
308–309)